

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3404/2020
21.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божицара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Мирослав Рњаковић, адвокат из ..., против тужене „Вапса Intesa“ а.д. Нови Београд, коју заступа Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 20824/18 од 27.11.2019. године, у седници одржаној 21.10.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 20824/18 од 27.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 20824/18 од 27.11.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 2048/18 од 12.09.2018. године, ставом првим изреке утврђено је да је ништава и да не производи правно дејство одредба члана 5 став 1 Уговора о стамбеном кредиту закљученог 11.09.2008. године између странака. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима на име стицања без основа исплати износ од 1.223,07 ЦХФ у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном кааомтом почев од 11.09.2008. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 33.956,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 20824/18 од 27.11.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена је првостепена пресуда, док је ставом другом изреке одбијен захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 403. и 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и

против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, с обзиром да тужена има право на накнаду трошкова обраде кредита, али је у конкретном случају тужбени захтев усвојен јер није доказала који су то стварни трошкови тужене и на шта се односе трошкови обраде кредита, који су тужиоцима наплаћени. Тужена уз ревизију јесте доставила одлуке нижестепених судова којима је различито одлучено о истом правном питању, али како одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, то се не може говорити о различитом поступању судова у истој правној ствари. Имајући ово у виду, Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Како у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 14.03.2018. године, ради исплате 1.223,07 ЦХФ (који износ на дан подношења тужбе по средњем курсу НБС представља динарску противвредност од 123.550,86 динара).

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужене недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић